

Αριθμός 96

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979
ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1980)

Κανονισμοί γεγόμενοι υπό του Συμβουλίου Βελτιώσεως
Αγλαντζιάς της Έπαρχίας Λευκωσίας

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Αγλαντζιάς της Έπαρχίας Λευκωσίας, ένασκούν τας έξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ὡδε τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θ' ἀναφέρονται ὡς οἱ περί Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις). (Τροποποιητικοί). Κανονισμοὶ Αγλαντζιάς τοῦ 1982 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμῶν Αγλαντζιάς 1963 ἕως 1981 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Αγλαντζιάς 1963 ἕως 1982.

Ἐπίσημος Ἐφημερίς, Παράρτημα Τρίτον:	
5.12.63	
6.10.66	
30. 5.69	
23. 4.71	
23.12.71	
23. 3.73	
28. 2.75	
20. 2.76	
21. 5.76	
31. 3.77	
9. 2.79	
11. 5.79	
23. 5.80	
7.11.80	
8. 5.81.	

2. Ὁ Κανονισμὸς 205 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) καὶ (7) τοῦ ὑφισταμένου Κανονισμοῦ 205 ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1) :

«(2) Ἐὰν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτίνας ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ καταλείπῃ χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη παραμένει ἀνύπανδρος, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 10/60 (δέκα ἐξηκοστὰ) τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα.

(3) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ :

(α) Ἐὰν ὁ ἀποθάνων ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ 1/6 τῆς ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως·

- (β) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δέν καταλείπει χήραν ή δέν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (γ) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2)· και ή χήρα ακόλουθως αποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ήμερομηνίας του θανάτου της χήρας έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

Νοείται ότι :

- (ι) Σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα τών τριών τέκνα·
- (ιι) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τó τέκνον νυμφευθῇ·
- (ιιι) τó Συμβούλιον δύναται νά διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τó όποιον καιτόι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν πιστοποιουμένην Ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίξη τά προς τó ζήν. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' άποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ίκανοποιηθῇ δι' Ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τó έν λόγω τέκνον νά κερδίξη τά προς τó ζήν.

(4) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς τó έν τρίτον του έτησίου ποσοϋ του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οίαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού όμοϋ μετά του έτησίου παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν έν οϋδεμιᾷ περιπτώσει υπερβαίνουνσι τάς κατά την ήμέραν του θανάτου έτησίας συνταξίμους απολαβάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ή λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον τó όποιον είναι κάτω της ήλικίας τών δεκαέξ έτών ή τó όποιον είναι άνω της ήλικίας ταύτης αλλά κάτω της ήλικίας τών δεκαεννέα έτών και φοιτᾷ εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή έξασκεΐται ύφ' οιονδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, έπάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε νά άπαιτείται παρ' αυτού νά άφιεροῖ εις την φοίτησιν ή έξάσκησιν τó σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δέ—

(α) Τέκνον γεννηθέν μετά τόν θάνατον του γονέως·

- (β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ
- (γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προανεφέρθη.

(7) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ὠφέλημα δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν :

Νοεῖται ὅτι ἐάν τὸ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 χορηγητέον φιλοδώρημα εἶναι συνολικῶς μικρότερον τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.».

3. Ὁ Κανονισμὸς 207 τῶν βασικῶν κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :

«Κανονισμὸς 207 :

“Ὅταν ὑπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν καὶ μὴ ὑπηρετῶν ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ ἐπὶ συμβάσει ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, τὸ Συμβούλιον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπόν αὐτοῦ φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸν ἐτήσιον μισθὸν αὐτοῦ ἢ τὸ ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα εἰς τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ ἐδικαιούτο, ἐάν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ‘ἐφ’ ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα’ σημαίνει τὸ φιλοδώρημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν ὑπάλληλον δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 206 ἐάν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ εἶχεν ἀφυπηρετῆσαι ὑπὸ τὰς περιστάσεις τὰς περιγραφομένας εἰς τὴν παράγραφον (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ εἶχεν ἀσκήσῃ ἐκλογὴν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 206 ὅπως λάβῃ ἡλαττωμένην σύνταξιν καὶ φιλοδώρημα.».

4. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 207 τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν ἀριθμουμένων ὡς 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η καὶ 207Θ :

«Κανονισμὸς 207Α :

(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, ἐπὶ τῷ θανάτῳ συνταξίμου ὑπαλλήλου ἢ ἄρρενος συνταξιούχου εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται αἱ πρόνοιαι τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

- (α) “Ὅταν καταλείπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς ‘σύνταξις χήρας’)· καὶ
- (β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ’ οἷονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξιν πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένην ὡς ‘σύνταξις τέκνων’) :

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν λαμβάνεται ὑπ’ ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ’ οὗ ἐπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἀναφορά εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

(2) Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκτὸς ἐάν :

- (α) Ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος· ἢ
- (β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ
- (γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς υπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καὶ ἐὰν εἶχε τότε ἀφυπηρετήσῃ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ 209Α θὰ ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.».

«Κανονισμός 207Β :

(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέξη μετ' ἄλλου ἀνδρὸς ἢ ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθῃ· ἐὰν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθῃ ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.».

«Κανονισμός 207Γ :

(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) Ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἐν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν· ἢ
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἐν τριοχλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἴκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν:

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ὁ συντάξιμος υπάλληλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 209 συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Κανονισμῷ 207Ζ. Ἐὰν ὁμοῦς ἡ χρονικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του δυνάμει τῶν Κανονισμῶν 209 καὶ 209Α καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ἀναγκαστικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσι ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρετήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν

καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του, εξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δυνάμει τῆς παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήτηκοντα δύο λίραι ἑτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται διὰ τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἑξήκοντα λίρας ἑτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.».

«Κανονισμός 207Δ:

(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (7).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) Τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) Ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἔκτος ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾷτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὁπῆσθη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιοῦτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἱατρικῶς καὶ καθιστώσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἷον· δῆποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἱατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(7) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτο ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (6) τοῦ Κανονισμοῦ 205.».

«Κανονισμός 207Ε:

(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οιοδήποτε υπαλλήλου αλλά—

- (α) Τò ποσοστόν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἄπασα ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθέν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ἢ ἐὰν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστόν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πενήτηκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἕν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστόν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) Ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἕν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἕν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ διατάξεις.»

«Κανονισμός 207ΣΤ':

(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένας ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ»):

- (α) Πᾶς ἄρρην υπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος υπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἄσκει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· καὶ
- (β) πᾶς ἄρρην υπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἕν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐκάστοτε ἐτησίων συντάξιμων ἀπολαβῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδορημάτων—

(α) Ἐν τῇ περιπτώσει εισφορέως, ὁ ὁποῖος διетέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμερομηνίας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει εισφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εισφορεὺς καθ' οἷονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικαὶ εισφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλς.

(4) Ἐὰν εισφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἡλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἄνευ μισθοῦ ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εισφέρει οὗτος, κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εισφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εισφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ μισθοῦ εισφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εισφοράς του τὸ πρὸς τῶν καθυστερημένων εισφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαθῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.»

«Κανονισμὸς 207Ζ:

(1) Πᾶς εισφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εισφοράς δι' οἷονδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμερομηνίας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εισφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εισφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εισφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως δι' ἑκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἑκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εισφοράς.

Αἱ εισφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἡ ἀρχικὴ εισφορά) εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρετήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἡ τελικὴ εισφορά).

(4) Ἐάν οἰοσδήποτε ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμερομηνίας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τῆς παραγράφου (1), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 δυνάμενου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυνάμενην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφοράς δι' οἵανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύνανται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' οὗ καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου οἷαν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἐν οἰαδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφοράς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμέναι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει ἡ παράγραφος (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν υπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) ἐκλογή.».

«Κανονισμὸς 207Η:

(1) Ἐάν—

(α) Εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ, ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ

(β) Εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφοράς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιουται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως καταβάλλοντος περιοδικὰς εἰσφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρετήσῃ αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ καταβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἧς ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἀγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Όσα κίς οίαιδήποτε ελφοραί δέον νά έπιστραφώσι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμού έπιστρέφονται αὐταί μεθ' άπλου τόκου πρὸς τοσοῦτον έπιτόκιοι όσον τὸ Συμβούλιο ηθέλεν έκάστοτε καθορίσει.».

«Κανονισμός 207Θ:

Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αὐτῶν, οί Κανονισμοί 207Α έως 207Η έφαρμόζονται—

(α) Είς πάντα άρρενα υπάλληλον τοῦ Συμβουλίου ὁ ὁποίος κατὰ τήν ὁρισθεΐσαν ήμερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:

Νοείται ὅτι πᾶς τοιοῦτος υπάλληλος δύναται, έντός τριῶν μηνῶν άπό τής ήμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νά άσκήση άνεκκλήτως, δι' έγγράφου άπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιο, δικαίωμα έκλογής ὅπως μὴ υπαχθῇ είς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207ΣΤ, 207Ζ καί 207Η τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

(β) Είς πάντα άρρενα υπάλληλον τοῦ Συμβουλίου (είτε κατὰ τήν ὁρισθεΐσαν ήμερομηνίαν είτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποίος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τήν ὁρισθεΐσαν ήμερομηνίαν.».

5. Οί βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά τής προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 209 τοῦ άκολουθου νέου Κανονισμού άριθμου ὡς 209Α.

«Κανονισμός 209Α—

Είς υπάλληλος ὁ ὁποίος άφυπηρετεΐ ένεκεν άδυναμίας έκτελέσεως τῶν καθήκόντων αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ή σωματικῆς άνικανότητος δύναμει τής παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμού 209 καί ὁ ὁποίος συνεπλήρωσεν ύπηρεσίαν άνω τῶν δέκα έτῶν άλλὰ κάτω τῶν είκοσι έτῶν είς συντάξιμον θέσιν δυνατὸν νά χορηγῇται ή αὐτή σύνταξις ή ὁποία θά έχορηγεΐτο είς αὐτὸν έάν συνεπλήρωνεν είκοσι έτῶν ύπηρεσίαν.».

6. Ό Κανονισμός 215 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεΐται διά τής έν αὐτῷ ένθέσεως, είς τήν προσήκουσαν άλφαθητικὴν τάξιν, τῶν άκολουθῶν ὁρισμῶν:

«ὁρισθεΐσα ήμερομηνία» σημαίνει τήν ήμερομηνίαν ένάρξεως τής ίσχύος τῶν παρόντων τροποποιητικῶν Κανονισμῶν

«ύπηρεσία άνευ ελφορῶν» σημαίνει ύπηρεσίαν διά τήν ὁποίαν άρχικαί ή τελικαί ελφοραί ὡς ὁρίζονται έν ταΐς παραγράφοις (1) έως (5) τοῦ Κανονισμού 207Ζ δέν καταβάλλονται

«ύπηρεσία μετ' ελφορῶν» σημαίνει ύπηρεσίαν κατόπιν τής ὁρισθείσης ήμερομηνίας διά τήν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαί ελφοραί ὡς προνοεΐται έν ταΐς παραγράφοις (1) καί (2) τοῦ Κανονισμού 207ΣΤ ή ύπηρεσίαν διά τήν ὁποίαν κατεβλήθησαν άρχικαί ελφοραί ή έγένετο συμφωνία πρὸς καταβολήν τελικῶν ελφορῶν δι' άφαιρέσεως εκ τοῦ έφ' άπαξ επί τής συντάξεως φιλοδωρήματος ὡς προνοεΐται έν ταΐς παραγράφοις (1), (2), (3), (4) καί (5) τοῦ Κανονισμού 207Ζ.

Οί ὡς άνω Κανονισμοί ένεκρίθησαν υπό τοῦ Υπουργοῦ Έσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 206/62/2.)

The first part of the paper discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is essential for the business to have a clear and concise record of all income and expenses. This will help in the preparation of the tax return and in the event of an audit. The second part of the paper discusses the importance of keeping up to date with the latest tax laws and regulations. It is important to consult with a tax professional to ensure that the business is in compliance with all applicable laws. The third part of the paper discusses the importance of maintaining proper documentation for all transactions. This includes keeping receipts, invoices, and other documents that support the business's financial records. The fourth part of the paper discusses the importance of having a clear and concise record of all transactions. This will help in the preparation of the tax return and in the event of an audit. The fifth part of the paper discusses the importance of keeping up to date with the latest tax laws and regulations. It is important to consult with a tax professional to ensure that the business is in compliance with all applicable laws. The sixth part of the paper discusses the importance of maintaining proper documentation for all transactions. This includes keeping receipts, invoices, and other documents that support the business's financial records. The seventh part of the paper discusses the importance of having a clear and concise record of all transactions. This will help in the preparation of the tax return and in the event of an audit. The eighth part of the paper discusses the importance of keeping up to date with the latest tax laws and regulations. It is important to consult with a tax professional to ensure that the business is in compliance with all applicable laws. The ninth part of the paper discusses the importance of maintaining proper documentation for all transactions. This includes keeping receipts, invoices, and other documents that support the business's financial records. The tenth part of the paper discusses the importance of having a clear and concise record of all transactions. This will help in the preparation of the tax return and in the event of an audit.